

**Altijd
onderweg**
Verder met een
hersenenletsel

NAH congres 11 oktober 2022

“Ik zou wel gauw weer uit die rolwagen geraken en mijn rechterarm kunnen gebruiken. Ik ging dit klusje snel klaren en dan kon alles weer zijn gangetje gaan. *Ik had niks gebroken, behalve mijn schedel.* Mijn hersenen werden geraakt en ze moesten eventjes herstellen, dat dacht ik toen toch. Vlug vlug wat ‘verbindinkjes leggen’ en mijn lichaam zou opnieuw tiptop zijn. Dit alles moest snel gebeuren en ik wou het vooral in mijn eentje doen! Ik wou niemand lastigvallen en meesleuren in mijn verdriet en wanhoop. Al zal dat toch op zwakkere momenten gebeurd zijn.”

INCLUSIEF IN ZICHT

“Hoe gaat het?”, een vraag die je dagelijks krijgt. Niks mis mee. Een vraag die je beantwoordt zoals je zelf wil. Je geeft bloot wat je wil en meestal volstaat een bondige “Goed”. Toch werd er het eerste jaar na mijn ongeval nog even gepolst naar de correctheid van dat antwoord: “Je hebt een zwaar ongeval gehad, toch?”. “Ja, maar dat is al een tijdje geleden”, was dan stevast mijn antwoord. Ik wist niet goed wat te antwoorden. Moesten ze daar nu weer over beginnen? Moest ik daar nu alweer op reageren. Want wie ‘a’ zegt, moet ook ‘b’ zeggen. Ik wou niet onbegrensd gaan ratelen, daarop had ik al meer dan genoeg kritiek gehad, maar ik wou eerlijk zijn. Dus ik liet de rest van het alfabet meestal voor wat het was. Al kwam van de ‘b’ vaak de ‘c’ en misschien ook nog een ‘deetje’ en een ‘eetje’.”

INCLUSIEF IN ZICHT

"Ik ben geen kinderverzorgster geworden, ik ga niet meer uit tot een kot in de nacht. Maar ik ben wel meter geworden. Ik wou dat ik eerder beseft had dat ik niet minder tante ben, omdat ik wat minder actief ben. Dat ik haar hand wat langer vasthoud in een drukte, omdat ik haar niet wil verliezen door het overzicht dat ik wel verlies. Dat het wat langer duurt voor we gepakt en gezakt zijn wanneer we een uitje maken. Mijn gehakketak tijdens onze gesprekken maken ze wat langer, maar zeker niet slechter."

Altijd onderweg

Altijd onderweg,
altijd anders.
Helpen of geholpen worden,
ergens middenin het geluk.
Een kind reikend naar de hemel,
tijd zal zijn horizon verbreden.
Heb nooit geweten wat te zien,
nooit gezien wat ik hoor te weten.
De zon in je ogen,
de wind in je rug.
Maar altijd onderweg.

Vandaag te koop
met congreskorting
voor **20 euro**
(zelfs gesigneerd)

i.p.v. via de webshop
25 euro (excl. verzending)

IK GEEF NIET OP – Ronny Mosuse

Altijd onderweg

Verder met een
hersenletsel

Dank voor je aandacht
